8 bl.: 1 Fr. weekblad voor de jeugd

Robbedoes

5e JAARGANG. - Nr. 8. - Afl. 213.
25 FEBRUARI 1943.

Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - Abonnement: per kwartaal 12 fr. - per halfjaar 23 fr. - per jaar 45 fr. - Postcheckrek. J. Dupuis, Zonen & Co., Nr. 3621.59.

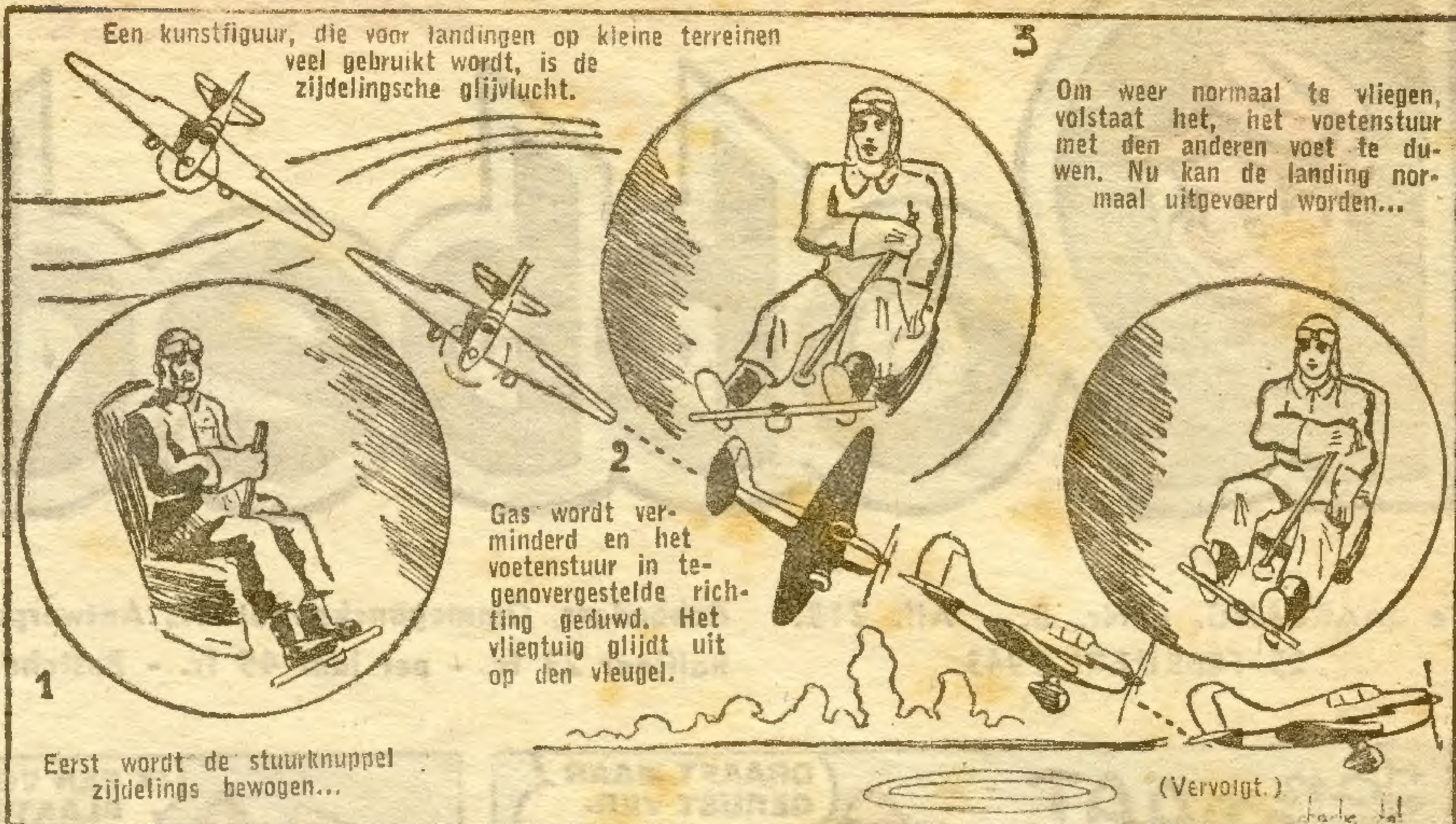

(Vervolgt.)

Robbedoes VLIEGER

WIJ LEEREN VLIEGEN...

ONZE VLIEGTUIGBESCHRIJVINGEN

DARLING BOMBER

Vleugelbreedte 35 m. à 36,60 m. Lengte 19,80 m. Hoogte 8,60 m. Amerikaansch vliegtuig. Verspannen driedekker. Vleugels in zes onderdeelen. Zes groepen van twee vertikale stijlen plus vier stijlen tusschen bovendek en romp. (Een vleugel ligt boven den romp, de tweede is hoogdekker en de derde laagdekker). De middenvleugel is met stijlen langs voor aan den romp bevestigd. Draadverspanning. Rechthoekige vleugels. Middenvleugel is kleiner dan beide andere. Dubbel stabilo (een laag en een boven het rompuiteinde). Vier kielvlakken (als tusschenschotten in de stabilo's geplaatst). Stijl en draadverspanning tusschen stabilo en kielvlakken. Zes motoren tusschen midden en bovenvleugel geplaatst. De twee middelste motoren zijn als tandem gemonteerd. De twee overige motoren vallen samen met de middelste stijlengroep. Twee neuswieltjes, normaal boven den grond geplaatst. Tweemaal vier onoverkapte wielen als landingsgestel. Deze wielen zijn in trapeziumvorm gemonteerd, n. l. twee vooraan en 2 meer uiteen geplaatst, onmiddellijk er achter. MG-post in den neus.

VRAGENBUS

KOL. ESNAULT V 3579. — Deze adressenlijst kunnen we u toesturen op voorwaarde, dat u ons hiervoor 2 fr. voor persoonlijk antwoord laat geworden. Momenteel heeft de Robbedoes Vliegclub drie Eenheidsleiders. Adressen van firma's, die modelvliegtuigmateriaal verkoopen, verschijnen regelmatig in Robbedoes. Het gevraagde adres verschijnt ook weer in dit nummer. Inderdaad genieten de leden der RVC 10 % korting op hun bestellingen van materiaal (dus niet op boeken of plannen) bij de Modelvliegtuig Centrale te Knokke. De Eskaderleider van het 173e Eskader is De Scheermaecker, Werfplaats 25. In uw gemeente bestaan volgende Eskaders : 23, 173, 220, 258. De maandverslagen moeten door alle leiders van de RVC op den 27e der maand opgestuurd worden aan den Alg. Leider. Deze verslagen moeten op papier in 4° opgesteld worden. Het Verslag van een Eenheidsleider geeft een kort overzicht van de aktiviteit van zijn Eskaders, van de oprichting van nieuwe Eskaders en een breedvoerig verslag over de Eenheidsvergadering, die elke maand moet gehouden worden. Modelbenzinemotoren zijn niet meer verkrijgbaar. De plannen van de Kolibri, Rob. O, I, II en III zijn nog verkrijgbaar bij de Modelvliegtuig Centrale te Knokke. Kaarten van België met de verschillende luchthavens bezitten we niet meer. De caricaturen van Jan Olieslagers, voorzien van zijn eigenhandige handteekening, kosten 10 fr., al de overige caricaturen kosten 2 fr. en zijn te bekomen op voornoemd adres te Knokke. Om gummimotoren langer te behouden, worden ze met lubrikant bestreken. Vragen betreffende modelvliegtuigmateriaal en bouwplannen (prijs, enz.) stelt ge best aan een firma, aangezien Robbedoes dit niet verkoopt.

DE MUYTER V 152. — De gevraagde adressen zijn : Josef De Beuckelaer, Waelhostraat 20, Deurne - Simons Raymond, Van Schoonhovenstraat 23 - Goethals François, Brederodestraat 25 - Smeulders Germain, Bouwhandelstraat 42, Borgerhout - De Puyckt Jan, Leopoldslei 23, Brasschaat - Feuerstein Ami, Van Berkelaan 30, Berchem - Verloy Julien, Nottebohmstraat 52 - Clefas Marcel, Nottebohmstraat 27. Laat me eens weten, of ge er in geslaagd zijt, het 17e Eskader opnieuw op te richten.

VLIEGENDE ZWALUW V 3376. — Inderdaad zijn dat Nederlandsche boeken. « Fliegen Lernen » is in 't Duitsch. Ziehier de gevraagde beschrijvingen ; Heinkel 111 : Twee DB 601 A motoren van 1190 pk. VB 22,60 - VO 87,60 - H 4,20 - L 16,60 - LG 5850 - TG 12.400 - VLB 3450 - MS 440 - KS 370 - verkeersvliegtuig - Duitschland. — Dornier Do. 17 : Duitschland - twee Daimler Benz 600 of 601 motoren van 1050 pk. - VB 18 - VO 55 - H 4,55 - L 15,95 - LG 4740 - TG 8100 - VLB 2500 - HG 9000 - MS 480 - KS 390 - LS 110. — Fiat C. 42 : Zie Robbedoes Afl. 204. — Gloster Unnamed : Engeland - één Bristol Mercury IX motor - VB 11,63 - VO 21,36 - H 3,09 - L 9,76 - MS 500. — Vickers Spitfire : Zie Robbedoes Afl. 198 of 201. — Hawker Hurricane : Zie Afl. 130. — Junkers Ju. 87 « Stuka » : Zie Afl. 205.

MOSQUITA MUSTANG V 3694. — Ziehier de gevraagde beschrijvingen : Bre. F2A2 : Amerika - Een Wright Cyclone motor van 850 pk. - VB 10,70 - VLB 2000 - MS 650. — Blackburn Botha : Engeland - Twee Bristol Pegasus motoren van 925 pk. - V 17,70 — Junkers 90 ; Zie Afl. 186.

ONGRIJPBARE MAN V 3509. — Ge hebt nog steeds uw geboortedatum niet medegedeeld. Ziehier de adressen van vier Robbedoes Vliegers, die ge kunt aanspreken om uw Eskader aan te vullen : Gaston Ceulemans, J. de Geyterstraat 216 - Frans Wuyts, Korte Ypermanstraat 17 - Frans Leussen, Kattendijkdok Noord 6 - Theodoor Haentjens, Luikstraat 1. Als het gelukt is, laat me dan de stamnummers van de 8 vliegers van uw Eskader geworden, dan wordt uw Esk. officieel aangenomen en krijgt een nummer. Robbedoes verkoopt geen modelvliegtuigmateriaal. Laat me eens de volledige gegevens geworden omtrent deze twee leden, die hun lidkaart nog niet ontvangen hebben, dan komt alles in orde.

ZWARTE PANTER VII. — Ziehier enkele titels van luchtvaartboeken : « Grondbeginselen der Luchtvaart », « Vliegtuigmotoren », « Radio en Luchtvaart ». Dit zijn alle Vlaamsche boeken.

BLIKSEMSCHICHTENDE SPIT, V 2277. — Ziehier de gevraagde beschrijvingen: Douglas DC. 3 : V. S. Amerika - twee Wright Cyclone motoren van 850 pk. - VB 28,95 - VO 91,70 - H 4,55 - L 19,65 - LG 7390 - TG 10890 - VLB 3300 - HG 7040 - MS 353 - KS 296 - LS 105. Verkeersvliegtuig. — Focke Wulf 190 : Zie Afl. 186 of 184. — LeO 45 : Frankrijk. - Twee Gnôme Rhône 14 N21 motoren van 1030 pk. - VB 22,50 - VO 68 - L 16,80 - LG 7420 - TG 10.650 - VLB 1750 - HG 8100 - MS 480 - KS 405 - LS 105. — Mitsubishi 98 « Karigane II » : Japan - Een luchtgekoelde 14 cyl. dubbelstermotor Mitsubishi A. 14 Kinshei van 800 pk. - V 12 - VO 24 - H 3,50 - L 8.50 - TG 2300 - MS 500. Gevechtsvliegtuig.

KAPITEIN L. V 3801. — HM 504 Ar is een motortype, vervaardigd door de Hirth motorenfabriek in Duitschland. VB beteekent vleugelbreedte in meter, VO vleugeloppervlakte in vierkante meters, H hoogte in meters, L lengte in meters, LG leeggewicht in kilogrammen, TG totaal gewicht in kilogrammen, VLB vliegbereik in kilometers, HG hoogtegrens in meter, MS maximum snelheid in Km./u., KS kruissnelheid in Km/u., LS landingssnelheid in Km./u.

OM LID TE WORDEN VAN ONZE BEFAAMDE ROBBEDOESCLUB..

moet je je naam, voornaam, schuilnaam, adres en geboorteplaats en -datum opgeven aan Snuffeltje.

Daarbij moet je 4 frank in postzegels in je brief stoppen. Doe er, zoo mogelijk, een pasportfoto bij. Je wordt dan in het gouden boek der Robbedoesvrienden ingeschreven en ontvangt tevens een lidkaart met eerewet en den sleutel van het geheim cijferschrift van onze roemruchte club. Bovendien stuurt Snuffeltje het prachtige Robbedoesspeldje, dat je tot lid van onze groote Robbedoesfamilie stempelt.

Wie geen Robbedoesspeldje verlangt, behoeft slechts 50 centiem inschrijvingsgeld te betalen.

Rakkers, Snuffetje zit te droomen... « Wat ? Heeft hij zoo maar z'n tijd te verbeuzelen ? » hoor ik jullie mompelen ? Neen, heelemaal niet. Hij heeft zelfs tijd noch plaats om jullie méér dan één vraagje te beantwoorden... maar toen hij vanmorgen in zijn kacheltje pookte, kwam er een stuk steen uit te voorschijn, dat duidelijk de nerven vertoonde van een voorhistorisch blad... van verschillende voorhistorische bladeren, dicht tegen één geplakt lijk de schilfers van den bladerdeeg onzer voor...oorlogsche worstenbroodjes ! En toen dacht Snuffeltje : Wat moet het lang, lang geleden zijn, dat deze boomen leefden... en plant, en zaad waren ! En dit zaad kwam weer van een anderen boom... **Wat moet de wereld oud zijn !** Zoo oud, **DE BLAUWE ZWALUW**, uit Mortsel-Antwerpen, dat niemand het ooit juist weten zal ! Volgens de beroemde sterrenkundigen Kant en Laplace moet de wereld vroeger een gloeiende, vloeibare en vormlooze massa geweest zijn, losgewenteld van de zon. Vele geleerden veronderstellen, dat dit reeds 1700 à 2100 millioen jaren geleden moet gebeurd zijn. Piet Kwabbernoot, die over mijn schouder met stijgende belangstelling staat te lezen, zegt plotseling : « En de zon dan, hoe oud is die ?... En waar komt die ergens vandaan gedraaid ?... En waarom is die vrouwelijk, zeg ? Dat weet je zeker niet, hé ? » — « Neen ! » zeg ik kort. Zoo'n lastige vraagsteert ook ! — « Omdat ze zoo venijnig kan steken ! » roept hij... Ja maar, wat een enfant terrible (= kwajongen) toch ! ! ! Kom, kom, verslijten wij er ons papier niet aan ! **Papier ?** Weten jullie, waar die naam vandaan komt, rakkers ? Van papyrus, d. i. een rietsoort uit Egypte, die de Ouden gebruikten om hun schrijfpapier te vervaardigen. Ze kleefden de vezels van den papyrus in lange reepen aan elkaar, **MONTANA KING** uit Berchem, en persten ze tot vellen samen. In veel mummiekisten vondt men zoo'n « papyri » of « papyrusrollen », die soms 40 meter lang waren ! Ja, rakkers, dit gebeurde reeds ten tijde der Pharao's, 40 eeuwen voor J. Chr. Nog ouder echter, **TECUMSCH** uit Sint-Niklaas-Waas, is de fierheid der vaders en groote broers, want lang voor dien tijd schoren zij zich reeds met plompe bronzen **scheermessen.** (Tusschen haakjes : voorloopig zijn er nog nummers 41 en 42, prijs 1 fr. « De Haardvriend » is lectuur voor personen vanaf 15 jaar.) Men schoor toen ook al... « zonder zeep » en op de kermissen werden de slimmeriken, indien ze hun verstand niet gebruikten, evenals nu « geschoren » ! Héla, Snuffel, nu sla je den bal mis, hoor ik 'n rakker zeggen. **Kermis** komt van kerkmis, d. i. dag van de verjaringsmis der kerkwijding. Oorspronkelijk geschiedde die viering alleen in de kerk, doch weldra werden er buiten de kerk ook feestelijkheden, vooral vermakelijkheden, soms nog erger : braspartijen (denk aan Breughel !) ingericht. Begrijp je 't nu, **STALEN WIL** uit Bokrijk ? Och, wat zouden de lieden uit die tijden gelukkig geweest zijn, als ze, zooals wij, hadden kunnen **vliegen...** Kennen jullie het sprookje niet van Daidalos en Ikaros ? De legende wil. dat bouwmeester Daidalos, die het labyrint (doolhof) op Kreta bouwde, in ongenade viel bij koning Minos en de vlucht nam met zijn zoon Ikaros... door het luchtruim. Beide mannen bonden kunstvleugels aan. Maar Ikaros, die te dicht bij de zon vloog, zag zijn met was samengehouden vleugels smelten en stortte in de Aegeesche Zee, in dat gedeelte, dat nu naar hem Ikarische Zee genoemd wordt. Het is echter maar een mooi sprookje, rakkers. Doch de harde werkelijkheid is, dat menig koen uitvinder het droeve lot van Ikaros deelde, voordat ook hier de noodige tol aan de wetenschap betaald werd. Wie eigenlijk juist de eerste proeven waagde, kan moeilijk met zekerheid bevestigd worden, doch enkele pioniers waren zeker J. B. Dante van Péronne, Olivier van Malmesburg, een Engelsch Benediktijn, Allard, de markies de Bacqueville, enz. Ze werkten met een soort vleugels, zooals in het sprookje, doch bijna allen braken armen en beenen. Dit alles geschiedde in de 15e en 16e eeuw. Veel later slechts zouden de luchtballon en het vliegtuig triomfantelijk de wereld veroveren. En nu ? Nu staat men aan boord van een vliegtuig reeds draadloos in verbinding met den grond, **GEHEIMZINNIGE RUITER** uit Tielt ! Maar nog niet telefonisch, hoor ! Hoe zou men dat met de draden schikken, hé ? Nu is het misschien hier ook weeral gelijk met het **ei van Columbus...** Ha ! Weten jullie aan welken kant van het schip hij stond, toen hij Amerika ontdekte ? Dat is de geheimzinnige vraag, die **KLEINE BEVER** uit Bornem ons stelt en die ik herhaal. Het antwoord laat ik aan mijn rakkers over, hoor. Zoo'n delicate kwestie ! Daar in Bornem is dat nogal iets, rakkers met... die **MONTANA KING's**. Snuffeltje kan ze waarachtig niet meer tellen. Maar nu Columbus ons toch in Amerika gebracht heeft, zullen we eens aan die rakkers vertellen, dat er twee Montana's zijn. Dat wil zeggen : een Montana (spreek uit : Montaanja), een natuurlijke streek uit Zuid-Amerika, die, in tegenstelling met haar naam, heelemaal niet bergachtig is. (Monta, montana, is Spaansch, en beteekent zoowel berg als hout.) Dit land, in het Amazonebekken gelegen, is zeer vruchtbaar. Het andere **Montana** is een staat van de V. S. van Noord Amerika, grenzende ten N. aan Canada, ten O. aan N. Dakota, ten Z. aan Wyoming en Idaho, ten W. eveneens aan den staat Idaho. Ha, natuurlijk moeten jullie weten, welke **Indianen** daar leven of leefden, hé ? Zegt de naam van het aangrenzende Dakota jullie niets ? De moedige Dakota's zwaaiden daar vroeger den scepter, totdat de Yankee's en andere vreemdelingen, aangetrokken door den goud-, zilver- en koperrijkdom van den bodem, hen uitroeiden of naar hun reservaten terugdrongen... Ja, rakker, nu mag de wereld nog duizend jaar bestaan — en dat zal wel! — immer zullen de rakkers vurig belang stellen in de Indianen ! Doch, rakkers, iets wat even aantrekkelijk en geheimzinnig is... is wel het wondere wezen, dat men **okapi** heet, een zonderling dier, bewoner van onzen Kongo. Volgens sommige geleerden houdt hij het midden tusschen de giraf en den kameel, **JIM DEMPLEY** uit Bornem. Anderen beweren, dat de okapi zoowat een wezen is tusschen het hert en de giraf. We zullen daarom maar besluiten, dat deze mysterieuze heer tot de giraffenfamilie behoort. Hij draagt in ieder geval een roodbruine overjas, in 't zwart-blauw dwarsgestreept op zijn pooten... zoodat er eigenlijk ook wat van den zebra in zit ! De okapi leeft in kudden in de rivierrijke wouden. Het eigenaardigste echter is wel, dat dit dier, dat pas in 1900 ontdekt werd, een treffende overeenkomst vertoont met een voorhistorischen herkauwer, helladotherium geheeten, en die in het tertiaire tijdvak in Griekenland leefde ! Zijn het dezelfde wezens ? Of familie ? Of welk geheim zit hier verscholen ? De dierenwereld is een wereld vol mysteries, rakkers ! En we moeten nog niet verder gaan dan ons eigen vaderland. **KAPITEIN LUC** uit Mechelen, die zoo maar even bizonderheden vraagt over 40 dieren en 12 planten ! En... daar hij wellicht verondersteld, nog niet aan zijn rantsoen te zijn, zou hij ook nog enkele tooneelwerkjes verlangen... « Piet Kwabbernoot, wat gaan we daar mee doen ? Haal uit die 52 dingetjes er één uit ! » « De **koekoek**, Snuffeltje! Dat is de sympathiekste kerel, die er bestaat... ! Want zouden er op één vogel zooveel liedjes gedicht zijn? » Onze P. K. heeft gelijk... De koekoek, die we allen kennen door zijn spotlachje, is een zeer schuwe gast, door weinigen ooit goed gezien. In de toppen der boomen huist hij van April tot Augustus, zoolang zij bladeren dragen, waar onze slimmerd zich in verbergen kan. Ja, slim is hij, want hij kleedt zich net als de sperwer, de sterke en gevreesde roover ! Doch buiten diens grijsachtige tint heeft de koekoek een witten buik met grijze strepen. En de zwarte vleugels en staart dragen witte stippels. Het is een slank heerschap, dat behendig tusschen het loof der boomen wipt. Met z'n korte pooten en draaibare teenen grijpt hij zich stevig vast aan dunne en dikke takken. Een zeer nuttig dier is hij, onvermoeibaar in het opsporen van insecten. Hij blijkt er een eigenaardigen smaak op na te houden : die dikke, harige rupsen, die wij — en de andere vogels — afschuwelijk vinden, doen hem « watertanden ». Natuurlijk kennen jullie allemaal de eiergeschiedenis van dezen platvos... Bij wel zeventig vogelsoorten ontdekte men koekoekseieren in het nest ! Dat is allemaal nog niets, als onze seinjeur een lieve gast was... Maar de jonge koekoek bemachtigt alle voedsel en groeit zeer snel... waarna hij alle zonen en dochters van zijn pleegouders uit het nest werpt, zoodat mijnheer alleen overblijft ! 's Winters vindt de koekoek het hier wat koud. Daarom wijkt hij uit naar Afrika en Zuid-Azië. Het is dan, dat in onze bosschen de sperwer verschijnt, die door zijn groote gelijkenis vele vijanden op een eerbiedigen afstand houdt. Hoe O. L. Heer onze natuur toch geschikt heeft, hé, rakkers ? Een andere « rare vogel » is... **J. Kieviet**, die de heerlijke geschiedenis van Dik Trom schreef, hé, **DAN BARRY** uit Sint-Niklaas ? Deze oolijkerd (niet Dik Trom, hoor !) werd geboren te Hoofddorp, Haarlemmermeer, in 1858, en stierf te Wassenaar in 1931. Hij was achtereenvolgens onderwijzer te Delft, Haarlemmermeer, Lisse, Den Haag en schoolhoofd te Etersheim en Zaandam. Hij heeft dus waarlijk de jeugd van dichtbij leeren kennen, en dat zien we het best, wanneer we zijn leuke boeken lezen... Maar in den beginne joeg Dik Trom nogal wat stof op. J. Kieviet brak met dit werk één der eersten met het « brave Hendrikverhaal », om met hart en ziel... te rakkeren ! Nu, hoewel ze al een tikje verouderd zijn, lezen we nog altijd graag die dolplezierige werken : Dik Trom, De Club « Van zessen klaar », De Club in Valkenburg, Toen Dik Trom een jongen was, De Zoon van Dik Trom, enz... enz..., meer dan 60 werken ! ! ! Er valt maar uit te kiezen ! Hoe je van de vogels in de schrijvers kunt geraken, hé, rakkers ? Een ander auteur, **Silva De Jonghe, JOHN STEVENSON,** uit Ronse, is wel een halve eeuw jonger, want hij aanschouwde het levenslicht te Diest in 1904 en verblijft thans te Herent. Van 1925 tot 1932 verblijft hij in Kongo, wordt om gezondheidsredenen ontslagen en is thans journalist. Hij schreef interessante reportages over vreemde landen (IJsland, Argentinië, Kongo, enz.), koloniale tooneelspelen en enkele romans en novellen. Het is mooie lectuur, die je echter later, als je groot bent, ter hand moet nemen. En zou pater **J. Verschueren S. J.** geen groot schrijver zijn, **SERG. DE BRUYNE** uit Brussel? Zijn prachtig woordenboek (indien het nog te krijgen is) kost 165 fr. in luxeband en 140 fr. gewoon (in twee deelen dan). Daar vindt je nu eens alles in ! En geïllustreerd (= met teekeningen versierd). Zoo vertelt hij b. v., **HARRY DICKSON** uit Oostende, een heelen boel over die prachtige **Gotische Kunst,** met de sierlijke spitsbogen, de slanke zuilen, de rijke en toch sobere versieringen in de ramen, enz. Men onderscheidt drie perioden : de zeer sobere vroeg-Gothiek (O. L. Vr. te Parijs), de ontwikkelde hoog-Gothiek (Dom te Keulen) en de met overvloedige versieringen beladen laat-Gothiek (O. L. Vrouw te Antwerpen). Wie kent er niet die eenig-mooie Gothische altaren, beelden, schilderijen (de primitieven) en meubelen ? En wie zou er dan ook maar kunnen vermoeden, dat de Italianen de benaming **Gothisch** uitdachten met de beteekenis : ruwe, barbaarsche kunst (die der Goten, woeste **Germaansche** volksstammen) ? ! Eigenlijk is de Gotische stijl in **Noord-Frankrijk,** mede onder **Vlaamschen** invloed, ontstaan. (Hij duurde van de 12e tot de 16e eeuw). Ja, ze zijn mooi, die fijne **Gothische** miniatuur- (= klein)schilderingen op eiken houten paneeltjes ! Probeer jij het ook eens op plankjes (triplex), **KIT KARSON III** uit Gent, die graag zou leeren schilderen. Zelfs op karton en op stevig papier kan je flink met olieverf borstelen ! Nu de Gothische stijl ons in de geschiedenis verplaatste, gaan we maar meteen aan **MONTANA KING 10740** uit Bornem zeggen, dat de groote aanvoerders van onzen edelen **Boerenkrijg**, van de mannen, die streden voor « Outer en Heer », Van Gansen, Meulemans, Claeymax, Corbeels, Jan Harts, Eelen, Van Dijck en vele anderen, moedige kerels waren. En... geen lomperds, zooals de Franschen nogal gemakkelijk vertellen, maar gestudeerden, krijgskundigen en bekwame leiders. Was de opperste leider, Graaf de Merode, niet ziek en in het buitenland geweest, en hadden allerlei opstootjes de Franschen niet waakzamer gemaakt, dan had de opstand op tijd en meer georganiseerd kunnen losbreken en dan hadden de Boeren hun slag thuis gehaald. Met fierheid zullen wij immer deze helden gedenken. En dat jullie allen eenzelfde moed, offervaardigheid en liefde moge doordringen. Dat wenscht uit zijn van geestdrift bonzend rakkershart jullie toegenegen

SNUFFELTJE.

CLUBNIEUWS

Snuffeltje ontving een schrijven van zijn verren vriend in Duitschland, **C. E. A. M. B, 43. B.,** die aan al de rakkers en bizonder aan **Jefke Kats** en zijn vrienden de beste wenschen voor 1943 aanbiedt. — Snuffeltje groet je hartelijk, CEAMB43B, wenscht je veel succes met je tooneelopvoeringen en hoopt, dat je weer spoedig je studie zult kunnen voortzetten.

Jozef De Brandt, Dendermondsche Stw., wordt verzocht, den naam van zijn gemeente op te geven

ENKELE PRIJZEN...

Een Robbedoesbeeldje (20 cm.), ontworpen door onzen medewerker Jijé, kost 25.— Fr.
Een Robbedoeswimpel 6 Fr.
25 vel briefpapier en enveloppen van onze R. V. C. 12,50 Fr.
Een Robbedoeskenteeken 3,50 Fr.
Een nieuwe lidkaart van onze club 0,50 Fr.
Inschrijvingsgeld voor R. C. of R. V. C. (lidkaart en kenteeken inbegrepen) 4,— Fr.

Al deze bedragen kunnen opgezonden worden in postzegels, maar nog beter is het, bankbriefjes bij je brief te stoppen, of het bedrag te storten op postrekening 3621.59 van J. Dupuis, Zonen en Co., Antwerpen.

NONKEL RIK'S POPPENKAST IN GROOT-ANTWERPEN

Zondag, om 3 uur, in het Poppentheater, St-Jacobsmarkt 25, Antwerpen.

Donderdag, om 5 uur, in de zaal Sporting, Herenthalsche baan 310, Deurne-Zuid.

Op het programma :

DE STREKEN VAN PIPOLOKE

Prijzen der plaatsen : 3 en 4 frank. Leden van een der Robbedoesclubs (R. C. of R. V. C.) hebben op vertoon van hun lidkaart 50 ctm. vermindering op alle vertooningen.

DE BLAUWE SPERWER

PLOTSELING WORDT DE STILTE VAN HET OERWOUD ONDERBROKEN DOOR EEN VERSCHRIKKELIJK GESCHREEUW, TERWIJL TEGELIJKERTIJD WORDT GESCHOTEN !

(Vervolgt.)

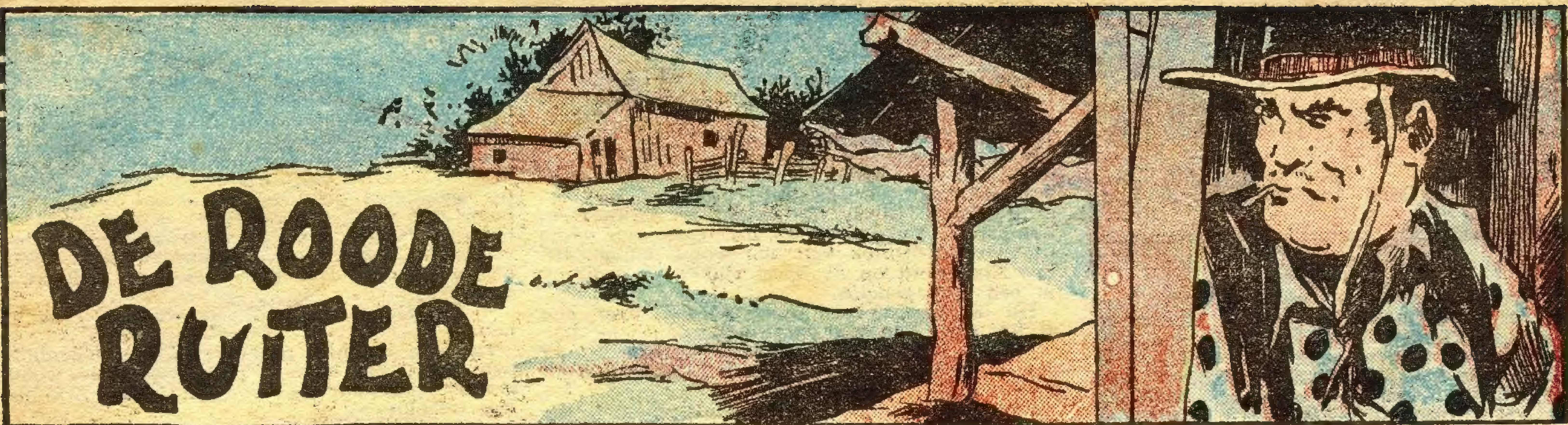
De avonturen van Robbedoes

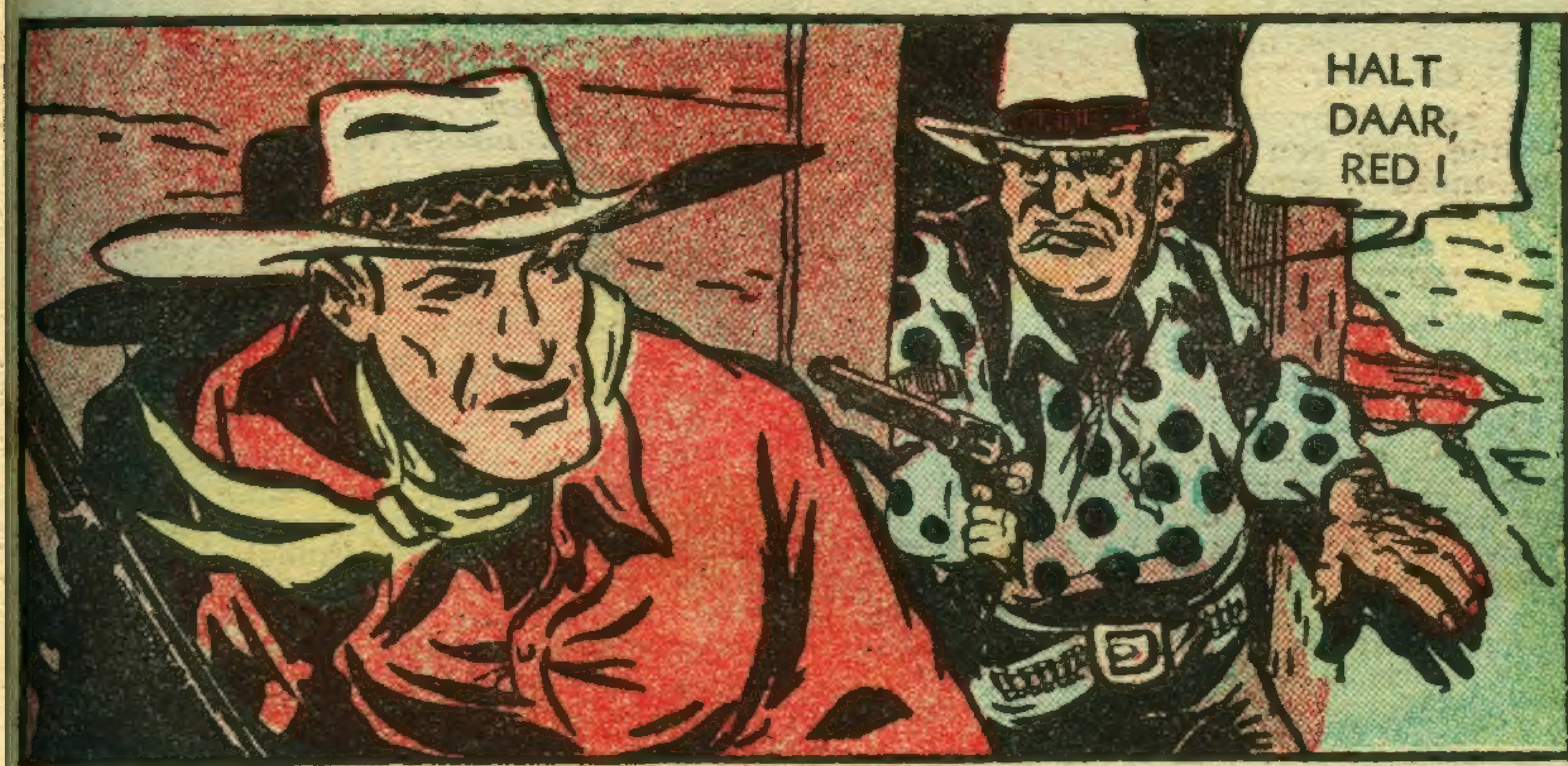
DOOR Rob-Vel

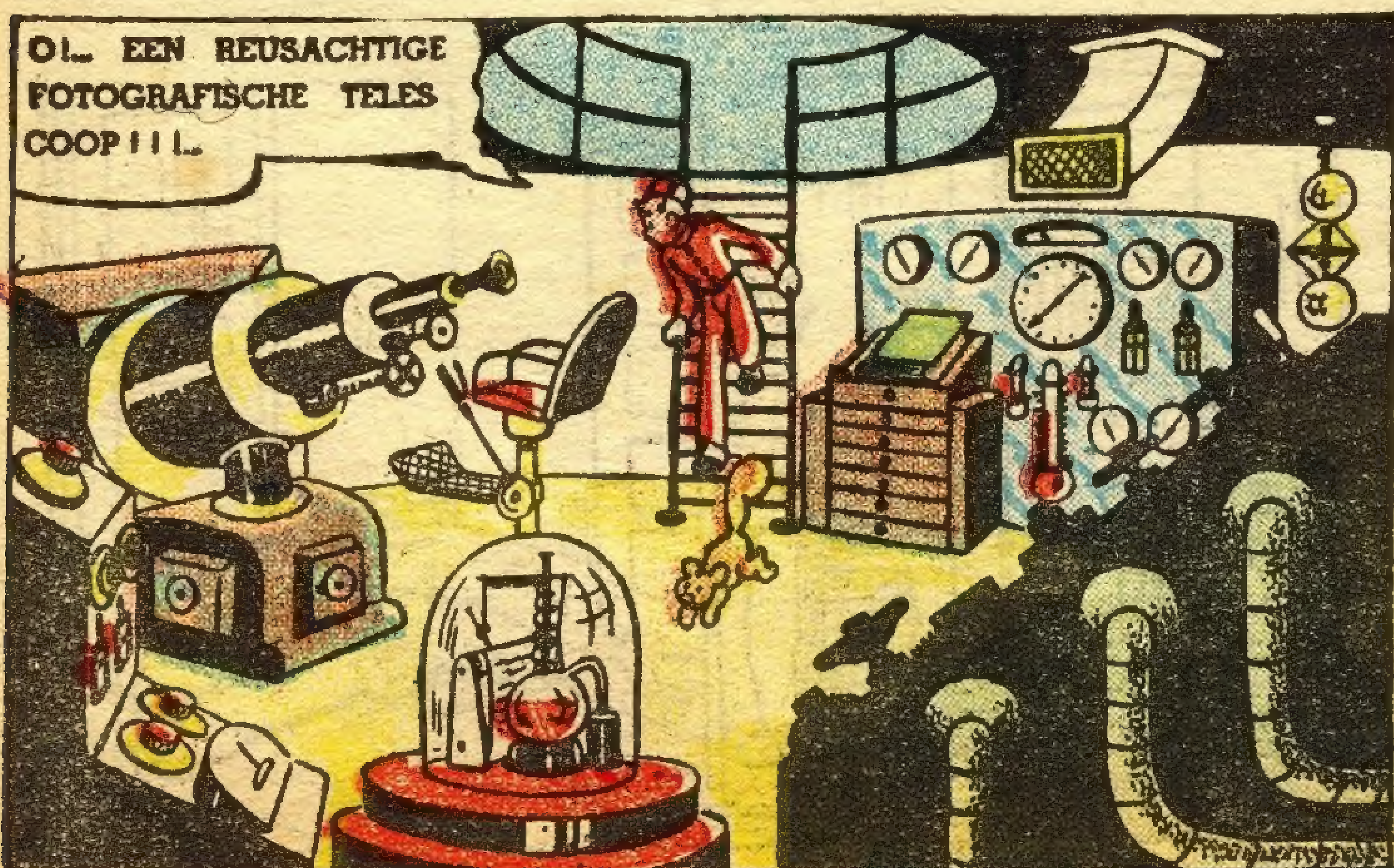

(Vervolgt.)

Zie vervolg op de laatste bladzijde

DE PELSJAGERS VAN DEN ARKANSAS

door G. AIMARD

Ze leefde nog slechts voor hem en door hem. Ze was gelukkig als ze een blik of een glimlach van hem kon opvangen. Ze was vroolijk, wanneer ze hem zag, en bedroefd, wanneer hij langen tijd van haar verwijderd bleef.

Met Edelhart was het hetzelfde gesteld.

Hij was om zoo te zeggen in de prairie opgegroeid. Van aanschijn tot aanschijn met God, dien hij gewoon was in zijn grootsche werken te aanbidden, welke hij voortdurend voor oogen had. De heerlijke natuur en de strijd op leven en dood, welke hij gedurig moest leveren, hetzij tegen de Indianen, hetzij tegen de wilde dieren, hadden hem zoowel lichamelijk als zedelijk in groote mate ontwikkeld. Door zijn lichaamskracht en zijn behendigheid in het hanteeren der wapens overwon hij alle hinderpalen, die men hem wilde stellen. Door de grootschheid van zijn gedachten en de fijnzinnigheid van zijn gevoelens was hij in staat, veel te begrijpen. Niets wat goed en groot is, bleef hem onbekend.

De dagelijksche noodwendigheden van het bewogen en het gevaarlijke leven, dat hij leidde, hadden in hem alle passie's gedoofd. Zijn eenzaam bestaan had hem dichter bij het beschouwend leven gebracht.

Van alle vrouwen kende en beminde hij er slechts één: zijn moeder. De Indiaansche vrouwen hadden hem door hun zeden en gebruiken slechts afkeer ingeboezemd. Zoo was hij zes-en-dertig jaar geworden zonder aan de liefde te denken en zonder te weten, wat liefde is.

Wanneer Edelhart en Goedgeluimd elkaar 's avonds bij het kampvuur terugzagen, nadat ze den heelen dag in het woud of in de ravijnen op jacht waren geweest, spraken ze nooit over de liefde, die voor hen beiden een onbekend ding was. Hun gesprekken gingen gewoonlijk over de gebeurtenissen van den dag.

Nu was er plotseling iets veranderd. Toen het toeval hem onverwacht in tegenwoordigheid van dona Luz bracht, vloog zijn hart haar tegemoet, want een onweerstaanbaar instinctief gevoel trok hem tot haar. De jager begreep zijn eigen hart niet meer. Hij begreep niet, hoe hij naar de jonge vreemdelinge kon verlangen, die hij naar alle waarschijnlijkheid weldra nooit meer zou weerzien. Daarna wilde hij dit gevoel onderdrukken en werd hij in zijn betrekkingen met haar hard en stuursch, iets wat niet met zijn karakter overeenkwam.

Halsstarrig vermeed hij elken omgang met haar. Wanneer het toeval hem dwong, met haar samen te zijn, dan werd hij stug en knorrig. Hij antwoordde nauwelijks op de vragen, die zij hem stelde en dan nog met die onbeholpenheid, die de verlegen verliefden kenmerkt. Hij greep dan ook het eerste het beste voorwendsel aan om uit haar nabijheid te verdwijnen.

Het jonge meisje volgde hem dan met droevigen blik en zuchtte stil. Soms vloeide een vochtige parel over haar rose wangen, wanneer ze zag, hoe hij haar ontvluchtte. En wat ze voor onverschilligheid hield, was eigenlijk liefde.

Tijdens die enkele dagen, dat deze jonge menschen — na de bestorming van het kamp — met elkaar hadden doorgebracht, had de liefde in hun harten groote vorderingen gemaakt. De moeder van Edelhart, zooals alle moeders, had terstond gezien, wat er tusschen de twee jonge menschen scheelde. Ze was getuige van dezen bovenmenschelijken strijd, dien haar zoon tegen zichzelf voerde, en ze besloot, de twee verliefden te helpen, zooveel het in haar macht was.

Zoo ver stonden de zaken, twee dagen na het voorstel, dat de kapitein aan dona Luz had gedaan.

Edelhart zag er meer bedroefd en bezorgd uit dan gewoonlijk. Met groote stappen wandelde hij de grot op en neer, terwijl hij blijken gaf van een levendig ongeduld. Bij tusschenpoozen wierp hij ongeruste blikken in het ronde. Tenslotte ging hij tegen een vooruitstekend rotsblok van den wand leunen. Hij liet zijn hoofd op de borst zinken en verzonk in een diep gepeins.

Dit duurde al een heel poosje, toen een zachte stem aan zijn oor fluisterde:

— Wat is er, mijn jongen? Waarom zie ik die droefheid op uw gelaat? Soms slecht nieuws?

Edelhart hief het hoofd op als iemand, die plotseling wakker schiet.

Zijn moeder en dona Luz stonden voor hem, de armen om elkaars middel geslagen, leunden ze tegen elkander.

Hij wierp een melancholischen blik op hen en antwoordde met een onderdrukten zucht:

— Helaas, moeder, morgen is het de laatste dag en ik heb er nog geen denkbeeld van, hoe ik dona Luz zou kunnen helpen en hoe ik haar oom zou kunnen terugvinden.

De twee vrouwen sidderden.

— Morgen! mompelde dona Luz. Het is waar, morgen moet die man terugkomen.

— Wat gaat ge doen, mijn zoon?

— Weet ik het, moeder, antwoordde Edelhart met koortsachtig ongeduld! Tot nu toe is het ons onmogelijk geweest, te ontdekken, waar hij zich schuilhoudt. Al onze opsporingen zijn vruchteloos geweest.

— Edelhart, zei het jonge meisje zacht, levert ge me dan aan de genade van dien bandiet over? Waarom hebt ge me dan gered?

— Ha, zei de jonge man, dit verwijt doodt me.

— Ik verwijt u niets, Edelhart, zei ze levendig, maar ik voel me zoo ongelukkig. Indien ik hier blijf, bewerk ik den dood van den eenigen bloedverwant, dien ik op de wereld bezit... Indien ik vertrek, ben ik onteerd!

— En dat ik niets kan doen! riep hij opgewonden uit. U zien weenen, weten, dat ge ongelukkig zijt en niets kunnen doen! O, voegde hij erbij, om u dat verdriet te besparen, zou ik met vreugde mijn leven geven. God alleen weet, hoe zwaar het mij valt, hier machteloos te staan!

— Hoop, mijn zoon! zei de oude dame op een overtuigenden toon, God is goed, Hij zal u niet in den steek laten.

— Hopen? Och, moeder, sinds twee dagen hebben mijn vrienden en ik al het mogelijke gedaan, zonder resultaat. Hopen! En binnen enkele uren komt die ellendeling de prooi eischen, die hij al zoo lang beloert. Liever sterven, dan zoo'n wandaad te zien voltrekken.

Dona Luz wierp een vreemden blik op hem. Een weemoedige glimlach plooide de hoeken van haar mond. Ze legde haar fijne en lieve hand zachtjes op zijn schouders.

— Edelhart, zei ze met haar zangerige en heldere stem, bemint ge mij?

De jonge man sidderde. Een rilling liep over al zijn ledematen.

— Waarom vraagt ge dat? zei hij met trillende stem.

— Antwoord me zonder aarzelen, zooals ik u openhartig de vraag stel, hernam ze. Het uur is plechtig. Ik heb u een gunst te vragen.

— O, spreek, senorita, ge weet, dat ik u niets kan weigeren!

— Antwoord me, hernam ze, bevend van opwinding. Bemint ge mij?

— Senorita, als het liefde is, wanneer ik verlang, mijn leven voor u te offeren, als het liefde is, wanneer ik een onuitsprekelijke marteling onderga bij het zien van uw tranen, die ik met mijn bloed zou willen afkoopen, en tenslotte als het liefde is, wanneer ik den moed mis om u het offer te zien brengen, dat die misdadiger morgen van u zal eischen om uw oom te redden, o, senorita, als dat liefde is, welnu, dan bemin ik u uit geheel mijn hart. Spreek dus zonder vrees, wat ge me ook zult vragen, ik zal het met vreugde volbrengen.

— Goed, mijn vriend, zei ze, ik reken op uw woord. Morgen zal ik er u aan herinneren, wanneer die man terugkomt. Maar eerst moet mijn oom gered worden, al moest ik mijn leven ten offer brengen. Hij is voor mij een vader geweest, hij beminde me als zijn dochter en terwille van mij is hij in de handen der bandieten gevallen. O, beloof me, dat ge hem zult verlossen, voegde ze er met een onbeschrijfelijk angstige uitdrukking aan toe.

Edelhart wilde juist antwoorden, toen Goedgeluimd en Zwarte Eland de grot binnentraden.

— Eindelijk! riep hij en wendde zich tot hen.

De drie mannen praatten eenige oogenblikken stil onder elkaar. Toen kwam de woudlooper vlug naar de vrouwen terug. Zijn gelaat straalde.

— Ge hebt gelijk, moeder, riep hij met ontroerde stem, God is goed. Hij verlaat nooit degenen, die vertrouwen in Hem stellen. Nu mag ik u zeggen: Hoop, dona Luz, weldra zult ge uw oom terugzien.

— O, zei het meisje verheugd, is het mogelijk?

— Hoop, zeg ik u! Vaarwel, moeder! Bid God, dat Hij me moge bijstaan. Ik zal meer dan ooit Zijn hulp noodig hebben.

Zonder nog meer uitleg te geven, liep de jonge man de grot uit, gevolgd door het meerendeel van zijn metgezellen.

— Wat zou hij bedoeld hebben? mompelde dona Luz angstig.

— Kom, kind, antwoordde de oude dame bedroefd, laten we voor hem gaan bidden.

Ze leidde haar zachtjes terug naar het vertrek, dat hen tot verblijfplaats diende.

In de grot bleven nog slechts een dozijn mannen achter, die met de verdediging van de twee vrouwen belast waren.

XI.

De Gevangenen

Toen de Roodhuiden en de jagers het kamp der Mexicanen overrompelden, hadden de roovers zich op bevel van hun leider in alle richtingen verspreid. Zoo konden ze gemakkelijker aan de opsporingen van hun vijanden ontsnappen.

De kapitein en de vier mannen, die den generaal en zijn neger droegen, welke beiden goed gekneveld waren, waren de rotsen afgedaald, ondanks het dringende gevaar, dat zij liepen, in den gapenden afgrond te storten.

Toen ze op een zekeren afstand waren gekomen, hielden ze halt om even op adem te komen. Ze waren gerustgesteld door de stilte, die rondom hen heerschte en nog meer door de moeilijkheden, die ze hadden overwonnen, om de plaats te bereiken, waar ze zich nu bevonden.

Een dikke duisternis omringde hen. Op een geweldige hoogte boven hun hoofden bemerkten ze als bleeke sterren de toortsen, die de jagers hadden aangestoken, voordat ze de achtervolging inzetten. Geen enkele echter waagde zich op den gevaarlijken weg, die de bandieten hadden genomen.

— Veel geluk, spotte de kapitein. Komt, jongens, we kunnen eenige oogenblikken rust nemen, we hebben hier niets te vreezen. Legt uw gevangenen hier dicht bij mij neer en daarna kunnen er twee van u den omtrek gaan verkennen.

Zijn bevelen werden uitgevoerd en eenige minuten later kwamen de twee bandieten melden, dat ze een grot hadden ontdekt, die hun voorloopig tot schuilplaats kon dienen.

— Verdraaid, zei de kapitein, daar moeten we heen!

Hij gaf het voorbeeld en begaf zich op weg. De anderen volgden hem.

Weldra bemerkten ze een rotsholte, die ruim genoeg scheen en die enkele meters dieper lag dan de plaats, waar ze eerst hadden stil gehouden.

Toen ze in die schuilplaats verborgen waren, was de eerste zorg van den kapitein om den ingang met een deken af te sluiten. Dit was niet moeilijk, daar deze ingang laag en smal was. De bandieten hadden zich moeten bukken om er binnen te dringen.

(Vervolgt.)

Oplossing van de vorige opgave.

Geen sporen van inbraak. Alleen de slimme slotenmaker kan de dief zijn.

WIE IS DE DADER?

De effectenmakelaar Gindermans heeft twee kantoren naast elkaar, die door een gewone deur met elkaar verbonden zijn. In het eerste kantoor, waar een tweede deur toegang geeft tot de gang, werkt de makelaar zelf, in het tweede werkt zijn bediende Van Borstelen. De verbindingsdeur tusschen beide kantoren is, gedurende de kantooruren, altijd dicht. Op zekeren dag wordt de makelaar vermoord in zijn kantoor. Van Borstelen, die door Flup ondervraagd wordt in zijn kantoortje, beweert, dat hij niets gehoord heeft. Van Borstelen is echter werkelijk hardhoorig (= 'n beetje doof). Lode, de portier, zegt, dat hij ook niets gehoord heeft, ofschoon hij verklaart, heel den tijd in de aangrenzende gang te zijn geweest. Links zien we Flup, die de twee mannen ondervraagt in het kantoor van Van Borstelen. Rechts zien we het kantoortje, op het oogenblik dat de misdaad ontdekt werd. De verbindingsdeur is gesloten. Een van de twee mannen is de moordenaar. Wie? En waarom? Flup vindt het antwoord wel... Jullie ook?

DON BOSCO, Robbedoes Nummer Eén

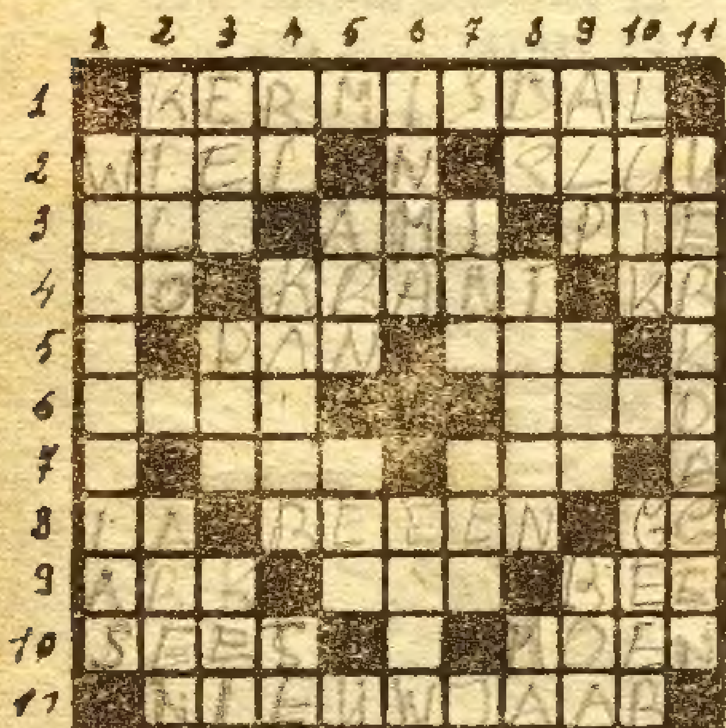

ONZE KRUISWOORDRAADSELS

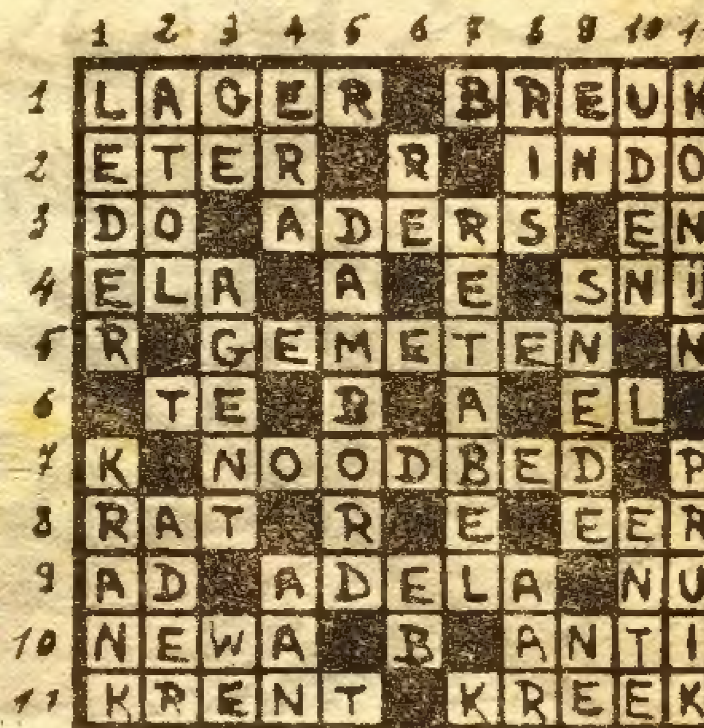

KRUISWOORDRAADSEL 207.

HORIZONTAAL :

1: Plattelandsche dansgelegenheid. - 2 : Rad. - Listig. — 3 : Zeewatervogel. - Vriend (Fr.). - Vrouwennaam. — 4 : Meisjesnaam. - Dagblad. - Kroon. — 5 : Schotel. - Zintuig. — 6 : Veldvrucht. - Smart. — Turksche muts met kwastje. - Schoolgerief. — 8 : Muzieknoot. - Herten. - Guido Gezelle. — 9 : Schip van Noë. - Paardengang. - Smeeking. — 10 : Tweewielig rijtuig op veeren. - Gemeente in West Vlaanderen. — 11 : De eerste dag van het jaar.

VERTIKAAL :

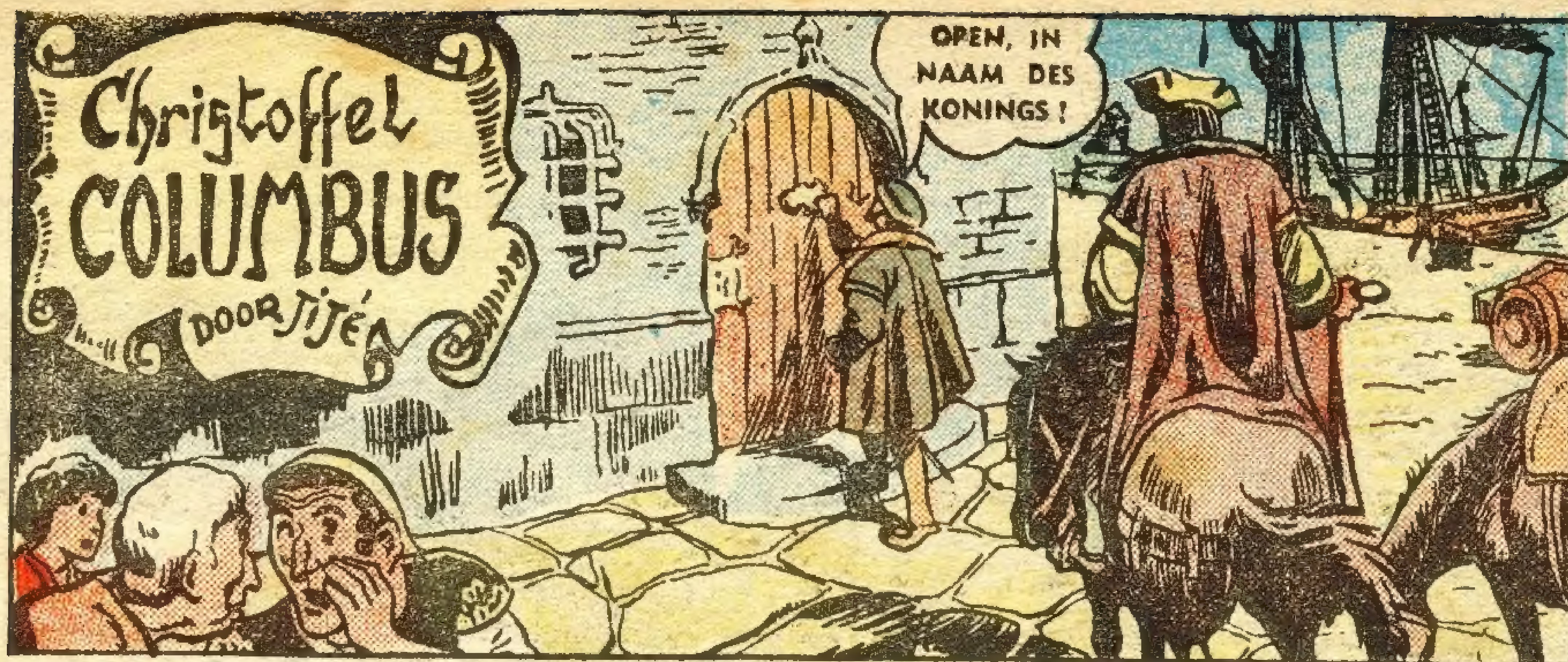
1 : Kiezelzure potasch in water oplosbaar, om eieren te bewaren. — 2 : Gewicht. - Landmaten. — 3 : Eikenschors. - Graanafval. - Natuursteen. — 4 : Twee medeklinkers. - Metaal. - Fransch wederkeerig voornaamwoord. — 5 : Lichaamsdeel. - Geestig gezegde. — 6 : Meisjesnaam. - Groote tijdmaat. — 7 : Dochter van Kadmos (Gr. Myth.). - Deel van het oor. — 8 : Twee medeklinkers. - Zeeuwsch eiland. - Moeder. — 9 : Bergweide. - Rang. - Reuzenslang. — 10 : Groote stad in België. - Rivier in België : ...... of Jeker. — 11 : Gewone weekdagen.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	L	A	G	E	R		B	R	E	U	K
2	E	T	E	R		R		I	N	D	O
3	D	O		A	D	E	R	S		E	N
4	E	L	A		A		E		S	N	IJ
5	R		G	E	M	E	T	E	N		N
6		T	E		B		A		E	L	
7	K		N	O	O	D	B	E	D		P
8	R	A	T		R		E		E	E	R
9	A	D		A	D	E	L	A		N	U
10	N	E	W	A		B		A	N	T	I
11	K	R	E	N	T		K	R	E	E	K

OPLOSSING VAN Nr. 206.

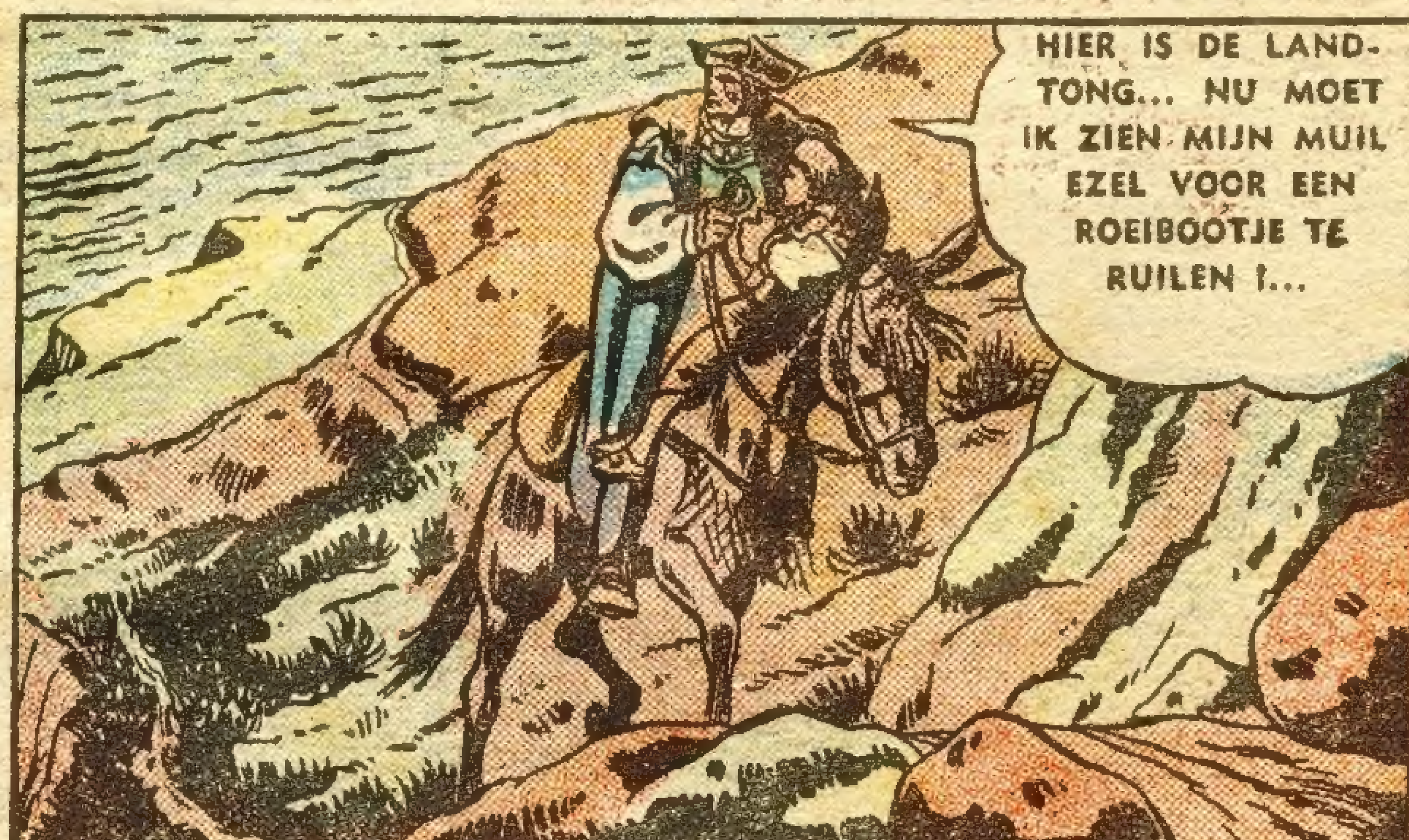

DE AVONTUREN VAN ROBBEDOES (vervolg)

Uitg. J. Dupuis, Zonen en Co., Ommeganckstr. 21, Antwerpen. — H. R. Antwerpen 79.317.